

Predikan av Jenny Arnerlöf – Kallelsen till Guds rike – 2024

Tycker du om att gå på fest? Feststämning råder under stora delar av juni-månad. Studentfester och företagens sommarfester för anställda är som uppvärmningar inför Midsommarhelgen som möjligen är årets största festhelg. Som varje värd vet, finns det mycket arbete bakom en fest. Varför ställer vi till med fest? Vad är det som gör den all möda värd? Vad är meningen med fester? Vi talar ofta om meningen med livet men meningen med fester har jag nog aldrig hört någon filosofera om.

Det är lite intressant eftersom en fest i någon mening är en miniatyr av livet. Det är ett tillfälle att fira det goda genom att samla folk från vardagens olika sammanhang och att spetsa till vardagens vanliga ingredienser. Allt det gör vi för att stanna upp och förundras över all godhet som omger oss. Fester är till för att stämma sinnet till Guds glädje. Fast, alla fester är inte lika – många värdar har inte förknippat sitt värdskap med Guds gästfrihet mot oss. Fester har hållits och hålls av alla möjliga destruktiva och ogästvänliga anledningar. Ibland är de ett sätt för den som är värd att skryta och ta sig upp bland de mäktiga. Andra gånger används fester som ett sätt att granska andra och hålla koll på vem som är inne och vem som bör hållas ute. Kontexten för dagens evangelietext var just ett sådant förvrängt syfte.

Den större kontexten skildras i kapitel 14s första fjorton verser. Jesus hamnade i en konflikt på en fest eftersom han botade en man på sabbaten, förmodligen på väg från synagogan till festen. Väl framme blev det tydligt att Jesus hade svårt för gästernas totala avsaknad av ödmjukhet när de tävlade om de bästa sittplatserna. Det var ett tillfälle för de "betydelsefulla" att öka sin betydelse och samtidigt kolla upp Jesus. Jakten efter status är ett garanterat sätt att förblinda oss för visdoms vägar.

Med hans vana att smida medan järnet är varmt delade Jesus några kloka ord från deras visdomstradition. Jesus lyfte fram vikten av ödmjukhet och påminde om vad som är gott vett och etikett på fest när man inte vet hur bordsplaceringen är tänkt.

Och som om inte allt detta var nog, strax före texten vi hörde idag gav Jesus en känga till festens värd. Värdens hade uppenbarligen bara bjudit in högstatusgäster. Jesus var ju en stigande stjärna bland allmänheten och det var därför han behövde granskas. Han verkar ha gett sig hän festen fast besluten att ge dessa viktiga människor mycket att tänka på och prata om. Det sista Jesus sade inför texten vi hörde idag var, "när du skall ha en fest, så bjud fattiga och krymplingar, lytta och blinda. Salig är du då, eftersom de inte kan ge dig någon belöning; belöningen får du vid de rättfärdigas uppståndelse." Det är svårt att föreställa sig hur hög spänningen måste ha varit bland gästerna.

Dagens läsning började med att en av gästerna kände ett behov av att lätta på stämningen lite. Han fastnade på ordet salig och hävde ur sig en from plattityd om den stora festen vid Guds rikes etablering. Man anar att talaren antog att denna fests gäster utan tvekan skulle finnas med på festen i Guds rike. Men Jesus, som hade fått upp farten och ville väcka liv i de självgoda gästerna var inte alls redo att se hans utsagor slätas över så lätt av en kliché.

Han satte direkt igång med sin liknelse om människor som är för upptagna med sitt livs projekt för att vara med på Guds rikes fest. Liknelsen känns ganska tuff – ursäkterna verkar vara rimliga. Det är lätt att känna sig träffad och små stressad över alla gudstjänster och kristna

sammankomster som vi väljer bort. Men liknelsen handlar inte om vad vi måste göra för att bli godkända av Gud och säkra vår plats på Guds stora fest. Liknelsen handlar om Guds obegripliga stora nåd och generositet som aldrig behandlar oss som vi förtjänar att bli behandlad enligt världens sätt att tänka. Som alla Jesu liknelser, går det inte att dra enkla slutsatser som vi kan hitta på moraliserande skyldigheter utifrån. Denna liknelse tvingar oss att se Guds envisa beslutsamhet att vinna över oss människor – inte för att vi förtjänar det utan för att Gud är generös på sätt vi inte kan begripa. Liknelsen ställer oss inför två frågor: 1. Har vi riktigt förstått Guds längtan att vara med oss och 2. Har vi återspeglat den nivån av generositet och acceptans till andra i vår omgivning?

Det finns säkert flera insikter att upptäcka i liknelsen. Den var riktad mot de inflytelserika på festen vars stora angelägenhet var att säkra och främja deras egna personliga små riken. De använde gästfrihet för ogästvänliga ändamål och saknade en attityd av ödmjukhet, generositet och omsorg om andra. De förstod inte Guds längtan att vara med de fattiga, krymplingar, blinda och lytta (de som har det extra svårt helt enkelt) och därför saknade de en grundläggande attityd av välvilja mot andra av lägre status.

Det är lätt att identifiera detta fel i människorna som ville granska Jesus och svårare att ta itu med vår egen benägenhet att hålla oss till vår egen stam eller parti. Det är väldigt mänskligt, men det leder till inskränkta liv. På valdagen för EU-parlamentariker är det viktigare än någonsin för oss att inte stänga av varandra på partipolitiska, ideologiska eller andra mänskliga grunder. Hur skulle din kontakt med grannar, släktingar, bekanta och andra påverkas av tanken att "Gud vill ha denna människa med på festen i sitt rike"?

Kallelsen till Guds rike är alltid kallelsen till en rymligare plats. Jesu mål var inte att vara en bråkstake. Han ville bryta genom deras självgodhet och påminna dem om Guds tendens att kasta omkull världens ordningar så att de mäktiga faller och de ödmjuka blir upphöjda. Vi hör de mäktigas fall som en bestraffning men även det är en nåd; för det är bara när vi är ödmjuka som vi kan bli upphöjda av Gud. När vi kämpar för att upphöja oss själva har vi missat Guds goda intention att upphöja oss. Självpupphöjning har högmod som sin grund och är skadlig för oss. Det leder till en glädjebrist, utbrändhet och attityder som inte är önskvärt bland annat. Guds upphöjning av de ödmjuka sker med glädje, feststämning och en känsla av fullhet.

Jesus gjorde detta till en minnesvärd fest som ingen glömde genom att ifrågasätta rådande idéer om vad som gör vårt liv signifikant. Hans frågor och insikter är relevanta för oss även idag. Guds nåd är så stor att han vill se alla som vill, ansluta sig till festen i sitt rike. Vi kan visa Guds generositet till människor som från världens perspektiv inte kan göra något som gagnar oss eller främjar vår framgång. Sådan radikal generositet är bra för själen – det är en källa till glädje och bland det bästa bevis på tro som finns. Vi som har medverkat i församlingens diakonivandringar och Öppen Kyrkas soppkvällar har fått uppleva lite av evighetens glädje och fest här och nu.

En fest förbereds, och nu är tiden för att göra oss redo för den. ”Saliga de som är bjudna till Lammets bröllopsmåltid”. De är sanna ord till oss från Gud. Amen.